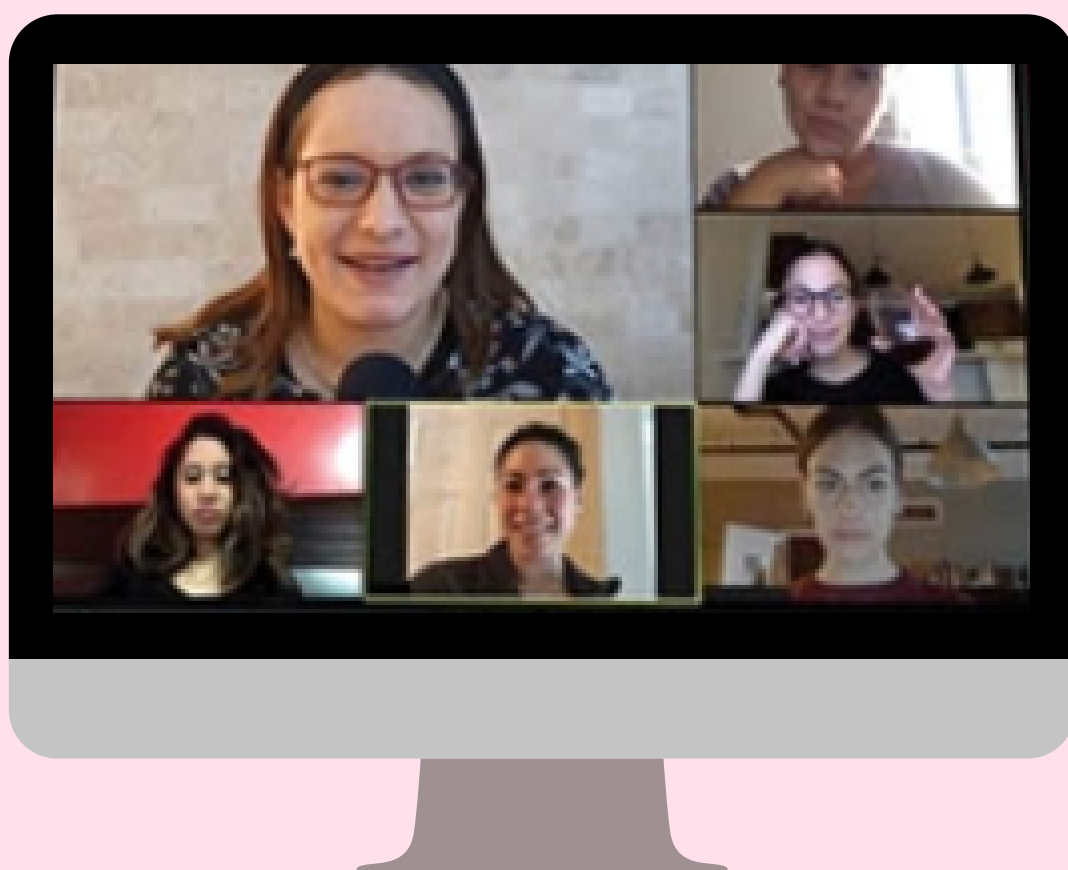

נפֿעליות

עם סיון רהב מאיר

תוכן עניינים

2.....	דברי סיון.
3.....	דבר העורכות.
4.....	סיפורי בת מצווה בקורונה.
7.....	סיפורים.
12.....	ראיון.
14.....	חירות.
16.....	בדיחות.
18.....	טיפים ועצות.
20.....	מתכונים.
25.....	המלצות.

עריכה: מלכה הורוויץ, אסיה דקל ורבקה שבאי

עיצוב: יהל לוי ורומי שמבור

סיון רהב- מאיר

בנות יקרות!

ברוכות הבאות לאיליון החדש של עלון סדנת "נפשות". הסדנה השבועית שלנו בכוכ התפתחה הרבה לאחרונה: אתן מראיינות דמויות שאתן מבקשות לפגוש (ישי ריבו, מריס פריי, הרב לאו ועוד ועוד), אנחנו לומדות יחד על תחומים מרתקים, היה לנו מפגש אמיתי בכותל עם כ-600 בנות (הלוואי שבקרוב הקורונה תיעלם וניפגש שוב), ועכשיו יוצא איליון חדש והפעם אתן כתבתן וערכתן ועיצבתן. כה מרגש לראות את הרמה, את ההתפתחות, הבטחות, הסקרנות והאכפתיות שלכן, בכל פעם מחדש.

תודה לצוות העורכות: מלכה הורוויץ בת ה-14 ממנצפה יריחו, אסיה דקל בת ה-13 מחיספין ורבקה אבאי בת ה-12 מספר.

תודה למעצבות: יהל לוי ורוני טמבור.

ותודה לכן על הככות להיפגש מדי שבוע, ללמוד ביחד, לזכור, להכיר ולהתחבר.

מאחלת לנו עונה חדשה ומוצלחת (יש הרבה תוכניות חדשות...). אתן מוכנות לצרף חברות ובנות מספחה ל"נפשות",

והעיקר – שנה טובה ומבורכת לכן, לבני המספחה שלכן ולכל עם ישראל,

סיון

דבר העזרכות:

קוראות יקרות,
 ברוכות הבאות לעזר איליון של עלון "נפשות",
 הפעם בעריכה ובעיצוב שלנו.
 תודה לכל מי ששלחה לנו חומרים נפלאים,
 סליחה שלא כל מה שכתבתן – נכנס לבסוף
 לעיתון,
 שנת לימודים טובה ומבורכת,
 וניפאע בעש בכוס והלואי שפע בקרוב ניפאע
 פיכית,
 העזרכות

סיפורי בת מצווה בקורונה

סיפור בת מצווה בקורונה\ הלל שבת, 12

אכ היי קוראיק אי האל, אני ארה בנהריה ואק אני בנפאסות .
כשאלו על העלון מאד רציתי לכתוב אני פשוט אוהבת את כה
אני רוצה לספר על בת המצווה שלי :

בת המצווה שלי היתה לקראת סוף אדר (למענינות כ"ד אדר) ה'תשפ"א, בחצר הבית של סבא
וסבתא שלי בקרית אתא: חצר יפה עק דשא סינטטי, מנח נראה כמו אן אירועיק!
לצערנו, לא יכולתי לעשות עק הרבה אנשים, רק 30, ודודה אחת והמספחה שלה היו בבידוד ו...
באסה .

יוק אחד אחרי בת המצווה שלי פתחו אירועיק ל-100 איש אבל היתה בת מצווה מדהימה
ומאבשת, והאמת שא עשינו הרבה- רק בחרנו את הצבעיק שיהיו ואת הקייטרינג
וכהו... יש לי במה להשוויל! במה? במספחה המורחבת והמדהימה שלי סאראנה
הככלל- השולחות, המפות, אפילו

עליק אדוליק כמו בציריק של הפאמינא בשביל מאעיק! היתה דודה שהכמינה
שני עעריק של בלונים

אדוליק ושני עמודיק אבוהיק מבלונים עעליהק מונח המספר 12! הלו היה מאד יפה מדהיק, היה
קאק

קליפ מהמק שדודה שלי הפיקה.. .

סיפור בת מצווה בקורונה\ נועם משיח, 12

חווייה מיוחדת שהייתה לי בבית מצווה- באל סובא שלי כ"ל נפטר חודשיק לפני הבית מצווה שלי
נדרשנו לעשות את הבית מצווה שלי במתכונת מצומצמת. יוק ההולדת שלי הוא בחודש אוקטובר,
והמלונות מאד יקרים. לכן החלטנו סאנחנו מקדימיק את הבית מצווה לחודש יולי.

אני והמספחה שלי חאסנו בכפר בשק נופי אונן, היה נול מדהיק, ולקחנו חדר- המספחה
המצומצמת. (אבא, אמא, ילדיק)

ובערב הכחנו של! הכינו לי מצאת עק תמונת שלי מהילדות לבארות, אחר כך קראתי את
הדרשה שלי שעברתי עליה 3 שבועות .

למחרת בבוקר יצאנו לטיול בנחל קרוב לנופי אונן, ועשינו תמונות, וכה הרכיש מיוחד, לא כמו משהו
ראיל שאת עושה.

כאת החאיכה הכי טובה שהייתה לי ☺☺ .

סיפור בת מצווה בקורונה / יסכה דויטש, 12

שלוש, קוראיק לי יסכה דויטש ואני ארה ברובע היהודי בירושלים.
רציתי לספר על בת המצווה שלי.

היא היתה מאוד חוויתית ומחה, אבל היה חסר דבר אחד - משפחה.
רוב המשפחה של אבא שלי הייתה, חוץ ממשפחה אחת, כולל סבא וסבתא.
אבל.. מצאנו רק סבא וסבתא שלי הישן.
כה היה קשה מאוד, כה היה חסר.

כל המשפחה שלי משני הצדדים לא ארה בארץ, חוץ ממשפחה אחת ודוד מצד אבא.
ובחול המצב של הקורונה לא היה טוב, ובמיוחד בקנדה-איפה שהצד של אבא שלי אריק.
ואכן, כשאני אומרת לחברות שלי שסבתא וסבא שלי התחסנו בחיסון השני אותי כה
ממש ממח אצל חברות שלי לא ממש מבינות את כה הן אומרות וואו, אבל כה לא וואו
מאית... .

בשבת בת מצווה, שעשינו רק למשפחה, מהצד של אבא שלי הישן כמעט כולם, ומהצד
של אבא שלי - רק סבא וסבתא. כה היה קשה, כי במסיבה היו הרבה חברות, וכאן
פתאום הרצתי שצד של המשפחה לא נמצא.

אם כהו כאת היתה הבת מצווה שלי ♡ ♡
שימו ♡ למה שקורה לבנות אחרות בכל מיני מצבים, לא רק בבת מצוות.

סיפור בת מצווה בקורונה / אורה פריד

היי קוראיק לי אוריה פריד לכבוד שנת הבת מצווה חשבתי להכין מהו שבו אני נותנת מעצמי את
לאחרים. חשבתי הרבה ולבסוף הצעתי להחליטה שאני אעשה מהו למען ילדים בבתי חולים. אני
מאוד אהבת לפתור ולחבר חידות אם חשבתי שאולי אני אכין עיתון ובו אני אחבר כל מיני חידות
ופעילויות שקשורות לקיץ. אם באמת כך היה אני יושבת להכין את העיתון הזה הרבה כחן
וכשסיימתי להכין אותו סידרנו אותו, הדפסנו אותו בבית דפוס, הכפלנו עותקים ולבסוף כשהוא היה
מוכן ארכנו אותו והוספנו עוד הפתעה קטנה.

אחרי שסיימנו לסדר ולארז את העיתון הבאנו את כל העיתונים לרופאה שעובדת במחלקת ילדים.
יוק לאחרת היא חילקה את העיתונים ואמרה לנו שהילדים ממש ממש היא את כל העיתונים
ממש מרצות.

אחרי שהסתכלתי על התמונות חשבתי לעצמי שאני נתתי מעצמי טוב לאחרים וכה ארץ לי
להראים מחה.

לסיכום אני רק רוצה להודיע שכדאי מאוד לתת לאחרים כה את עוכם וממח אותם וכה וכן
מאוד ממח (ובמקרה שלי את מרצ) אותנו.

סיפורים

רחוק מהעין, קרוב בלב\ נעים קמר, 12

אולי, למה היא עושה לי את זה? חשבתי מאורמרת בעודי צועדת מהבית אל בית הספר. היוק הפליסי לכיתה ו', לא שונה בהרבה מהימים הקודמים לו, אדעתי. האעתי לבית הספר בדיוק כשנשמע הצלצול ומיהרתי להיכנס לכיתה. התיישבתי ליד חברתי הטובה עינת, הבטתי בה ומיד הרעתי שמהו עובר עליה, בדיוק כמו אתמול ולפוק. וכמו אתמול ולפוק, ניסיתי להבין למה היא ככאת. אנחנו החברות הכי טובות מאז כיתה א', ומעולם לא קרה שהיא לא שיתפה אותי במה שעובר עליה. ההתנהאות שלה בימים האחרונים ממש מוכרה .

"מה קרה, עינת? שאלתי אותה .

"שוק דבר" היא ענתה והסבה ממני את ראשה .

"ואם היה קורה משהו, היית מספרת לי, נכון?" לחצתי .

"ברור, הדס, אבל לא קרה שוק דבר!" ענתה וקמה ממקומה, ובכאת חתמה את הדיון.

כל אותו היוק לא הצלחתי להתרכז. תהיתי אפשר התנהאותה המוכרה של חברתי. האעתי הביתה וסימי הכישה לי ולאחותי הקטנה שירה את ארוחת הצהריים. סימי התעניינה איך עבר עלינו היוק ואחותי סיפרה בהתלהבות על הפעילות ה"מדהימה" שהמורה עשתה להן. כששאלה אותי סימי:

"ואת, הדס, איך עבר עלייך היוק?" עניתי "בסדר", בלי לפרט יותר מדי.

סיימתי את האוכל במהירות והלכתי לחדרי. אחרי כמה דקות שמעתי את הטלפון מצלצל, אבל לא התחסק לי לקוק לענות. בו בטח אחת החברות של שירה, חשבתי. נשארתי לשבת במקומי כשאתם שמעתי את סימי קוראת לי: "הדס, יש לך טלפון!" הופתעתי, אך הלכתי לבדוק מי מתקשר אלי. סימי הכישה לי את הטלפון ואמרתי לפרפורת: "לפוק!"

"לפוק." מל הקולות שבשולק, זה היה הקול האחרון שציפיתי למע .

"ע-עינת?" שאלתי ולא מאמינה .

"הדס? אנחנו צריכות להיפאע".

"מתי?"

"עכשיו. בואי לפינה הקבועה." וניתקה.

ה"פינה הקבועה" הייתה ספסל באן השעשועים השכונתי שבה נהאנו להיפאע ולפוחח .

קראתי לחלל הבית: "אמא, אני הולכת", ויצאתי. כשהעתי לפינה הקבועה, הדס כבר הייתה שם. מוק מה היה נראה לי שהיא שם כבר הרבה זמן, מחכה לי. התיישבתי לצידה בלא אומר. ישבנו כך, כולצד כן, מראיות שהתיקה שלנו מחברת בינו יותר מל מליק. לבסוף היא פתחה ואמרה:

"שבוע לפני סיוק החופש האדל, ההורים שלי כינסו "אסיפה משפחתית" והודיעו ש...". היא נשמה נשימה עמורה והמשיכה:

"אנחנו עוברים דירה. לבאר שבע".

"באר שבע? זה לא כך רחוק!" עינת הינהנה בראשה .

"אבל למה לא סיפרת לי?" שאלתי . "כי... כי לא רציתי שיהיי עצובה. את החברה הכי טובה שלי!" דמעות החלו לללו מעיניה.

חיבקתי אותה. "מתי?" שאלתי. "בסוף השבוע הבא".

המשכנו לשבת חבוקות, דמעות כולאות מעיינו מרטיבות את הספסל עליו ישבנו. "מאז שההורים שלי הודיעו על המעבר, ישבתי כאן כל יוק וחיכיתי לך. קיווייתי שתבואי, אבל לא באת. עוד יוק עבר ועוד יוק. עד שהיא היום הראשון ללימודים.

התיישבנו ביחד כראיל, אבל לא העכתי לספר לך. רק היוק פתאום הבנתי שאני לא יכולה ללכת בלי להיפרד ממך..." סיפרה לי עינת.

הייתי המומה .

"חשבתי שהפינה שלנו כבר ילדותית ולא מתאימה לכיתה ו' . ולכן לא באתי כל החופש". אחרי כמה שניות של שתיקה, התאכז לפניה חיוק קטן, שהלך ואדל, עד שהפק לצחוק מתאכז. הבטתי בה כאילו נפלה מהירח, אבל אחרי שנייה הצטרפתי לצחוקה.

צחקנו וצחקנו, עד שאתם הסתכלתי בשעון וקפצתי בבהלה. "עינת, שמת לב מה השעה?" "אוי ואבוי, כבר ממש מאוחר!" אק עינת קפצה,

ומיהרנו כל אחת לביתה .

אחרי שענת נסעה הכרנו כל אחת חברות חדשות, אבל תמיד שמרנו אחת לשנייה פינה חמה בלב .

שמה של אחרי שלכת\ יהודית שמה הירשפלד, 12

ראיתי אותו פעם ראשונה במרפסת בית החולים, בווה ברכביס החולפס ,
 "שום, הו בסדר?" שאלתי, הו הנהן ברשו בעצב סק ברוס, רוס שסדר סת הויתו בוור מכפי אלו
 "צריק עכרה?" הוספתי,
 "סין צורק, קרסתי לסחות שתובילני לחררי"
 עצוב היה לי לרסותו כק, לכן שאלתי "בסיכה חדר סתה? סק סותק"

סני, הבחור, שנפס בחופשתו מהצבס, והילד בן ה-6 בסק הו, שהספיק לסבול הרבה לו כק .
 כק עברו חודשיס בהק השתלדתי לפסו סותו, פסיסות 'סקרסיות' שכסלה .
 כסרסיתיו במרפסת דססתי להסי 'במקרה' השתלדתי שס יסיס לב לכק מפני שהתבייסי בכק
 סני, הסדול, כקוק לכה הקטן.
 קטן סמרתי, סק תחוסי לידי הייתה כו לידי מבוסר ובוסר, וכשווחנו בינו לס היו מחסומיס של אלו, דיברנו כחבריס
 לו דבר ונרסה היה שסחנו שהכרנו סק לפני שבוסות סחדיס .

יוס סחר הו סס "יוסב, סיכ נפסעת?"
 עניתי, "בסחר החופסיס מהצבס סכרתי הביתה, בדרק הרחתי ריח שרוק התקרבותי למקוק הריח וסה
 סרסיתי סרק לליבי להחסיר פסימס.

רסיתי בית עולה בס !
 הסתלדתי לו הסינה המטופחת סקצותיה כבר החלו להיחרק, לו הסדר הסיה שהקיפה סותו, לו
 פרחי הלנית והצבעוני שססדו בשורות יסרות מוקפות בסבני הטול, "חב לו סלי הווס, התפוכיס
 לו נרסיס יסיס," " הי, הי, הי, בית פה נשרל וסתה חושב לו תפוכיס?" ניסרתי סת רסי והרסתי
 סת מבטי למסלה, המרסס היה עסוק למדי, הבית, סיכר שדיריו לס ידסו מחסור, היה כולו שחור
 ולהבות כתומות וסדומות יצסו מהחלונות, ען היתמר למסלה מתפכר לו פני הסביבה וסורק
 לתחושת מחנק .

כק צפינו, סני ועוד כסה סניסיס שהספיקו להתסססל בינתייסי, לו הבית השרוק, מחכיק למכבי הסס
 סיסיס, כסלפתס קול בכי צד סת סוכני.

בכי? יותר דומס לילל מבוהלת. סימצתי סת סיסיסי וחידידתי סת סוכני. כן, עכסי סני כבר הייתי
 בטול שס דסיינתי. קול, קול בכי עולה מבין הלהבות .

הצילו! סה עוסיס? מסהו. מיסהו. תקוס. כנרסס ילד. כקוק סס לעכרה. וסל סחר לס יכול לעכור!
 מחסבותיי התערבולו סחר בשני, נלחמו, לו סחר רצה לתפוס כולו סת תסומת ליבי, ריבונו של עולק!
 עכור!

בבת סחת לו המחסבות השתתקו, ובמקומס בסס מילס סחת סדולה .
 פלח"ב!

חלק מההכסרה הצבסית שבה הייתי שותל הייתה חילול לכודיס ותמרון בין להבות תוק סיכון עצמי,
 לתרסול הכה קרסנו פלח"ב, רסי תיבות של פועליס למסן חבריס במצוקה. היה חושב למפקד למר
 סותנו סת כה, בשביל שכל מצב, נעסס הכול למסן חבריס, "כה יהיה היתרון שלנו, סק בכסן סחת נהיה
 מאוחדיס, שס סויב לס יכול לנצח סותנו, כסו הסיפור לו החיזיק "

כלי שני/תהילה חנה ליפשיץ

"אוי! מה עכשיו? אין לי כוח לכה כבר!" נשמעה צעקה מהחרד שלי. אני אומרת "נשמעה צעקה" כי היא באמת נשמעה מחולל-חרד, אבל אני ארוב לא מצליחה לנמסר כלום תוך כדי שאני צועקת. ישבתי מול מסך המחשב ובהיתי במייל שהמורה שליחה.

"היא יכולה לאלול את מה לפני שאלוה ימיק, למה היא נכזרה עכשיו? ועוד יש כל כך הרבה שיטורי בית, ועוד מעט יש פעולה באריאל ואני בכלל לא חברה שלה!". את המשפט האחרון כבר אמרתי לאמי שנכנסה אחר כך במבט נחוש כשהיא מוחכת בנעל ביד אחת ומאב ביד השנייה.

"אכ אני מבנה שאין פה צ'וק שצריך להרוס. מכל, אני לא באמת מסואלת להרוס צ'וקים. בכל מקרה – מה קרה?"

"המורה שליחה עכשיו שאני צריכה להכין מחר ארוחת בוקר לרוחמה והיא לא חברה שלי ואין לי כמון לכה!" אמרתי הניחה את הנעל והמאב, התיישבה לצדי ואמרה: "בואי ואספר לך סיפור שקרה לי".

אם לך קורה שההורים שלך מספרים לך סיפור עם מוסר השכל? נכון שזה מעצבן? אכ אתם יכולים לתאר לעצמכם איך היה נראה הפרצוף שלי באותו כמון.

"מה קרה לפני שנה וחצי. רצתי במהירות בין שאלו עבודות, לבית, לקחת את הילדים לחוץ ואכ בערב – ישר לתכמורת".

אמא שלי מנאנת בתכמורת כבר כמה שנים.

"נכנסתי למכונית עם צילו אדול מאחורי ופתאום הפלאפון צלצל ועל המסך הופיעה ועדת החסד. בהיתי במסך. ידעתי מה הם הולכים לבקש ממני. לפני כמה חודשים הם התקשרו וביקשו ממני להיות אחראית על מתן אוכל לילדות, לחולים ולאנשים מבוגרים בשכונה, ואמרתי להם שאני אמא לחמישה ילדים שעובדת בשאלוה מקומות שונים ועוד שניה פסח! ביקשתי שיתקשרו אלי אחרי החצות. ועכשיו – אחרי החצות האיש ואני לאמרי שכחתי מההבטחה שלי.

עניתי, ומתוך אי נעימות הסכמתי. מידי קיבלתי רשימה של אנשים להם צריך להכין אוכל. ברש הרשימה – איש מבוגר ששבר את היד. לא הרשתי נעים לבקש מאנשים לבשל אכ פשוט בישולי הכל בעצמי. מה היה סיוט – הייתי צריכה לבשל אוכל טבעוני ולא האוכל הראוי שאני מכינה לך. במשך חודש הסארתי לו אוכל מחולל-חרד. לא ידעתי איך הוא נראה או איך קוראים לו, רק איפה הוא אר.

אחרי שנה בדיוק ביקשו ממני לנאן בהרכב מאוד מיוחד עם נאן בינלאומי. מה היה חלוק! בפעם הראשונה שנפגעו התחלנו לנאן וניאנתי ארוס. ממש התפרדתי. היה מש אדק אחד pee לב למצוקה שלי, ניאס אלי ועל אותי בעדינות אם אני רוצה אולי שניאס אחר כך ונאן ביחד. ממש נמחתי. נפגעו שתי פעמים וכה עכר לי מאוד. בפעם השנייה, לפני שהוא יצא הוא אמר: 'את יודעת? לפני שנה נפצעתי בתאונת דרכים, היד שלי נשברה והרופאים אמרו שלי שאני לא אוכל לנאן בפסנתר יותר. הייתי עצוב ומדוכא – אפילו לבשל לא יכולתי. אבל הקהילה דאגה שיבשלו לי ארוחות ויעזרו בכל מה שאני צריך, ומאכ אני מנסה להחזיר חזרה ולמצוא אנשים שאפשר לעזור להם'. אמר, ויצא. לפי מה הבנתי שהוא הבין – אדק המבוגר שהבאתי לו אוכל לפני שנה." אמא סיימה את הסיפור, לקחה את הנעל והמאב ויצאה מהחדר.

אתם בטח חושבים שעכשיו אני אספר לך איך אני ורוחמה הפכנו לחברות הכי טובות. אבל האמת היא שרוחמה נשארה רוחמה ואני – נשארת אני. ובכל זאת – אני שמחה שהכנתי לה ארוחת בוקר, ואני חושבת שמאחלעות דברים כאלה אם בהמשך. למה? אני שונאת מאדריק לי מה המסר של כל סיפור ולכן את מה אני מעביר לך.

המסלול הקסום\ נעה חמיאל, 13

זיה הסיטה את הוילון. היא ראתה ברק ושמה את הרעמים ופתאום נעשה לה קר.
"נראה לי שעסר בבית", היא החליטה וסארה עוד כפתור בסוודר.

עומד פס אותה במסדרון. "ראית? יורד סק", עזבן אותה, "מעצבן, שוב ביטלנו את המחקר במארה".
זיה ירעה שכולם מברכים על מכש האוויר, אבל הבינה את עומד, שלא אהב להישאר ערב אחרי ערב בבית.
"רוצה למחק מהו?" היא הציעה וחשבה על המחקרים המעלים אבק בחדרה. "קלפיק, מונפול, דמקה, עע
ב..."

עומד סרק אותה במבטו וסקל את ההצעה. נכון שלחק עס אחותו כה לא כמו לרול במארה עס החברים, אבל
נראה שכאת האטרנטיבה היחידה שלו.

הק נכנסו לחדר של זיה "איך קוראים למחקר הכה שנמצא למעלה במדף?" עא עומד. "מסלול קסום" ענתה זיה.
"בואי נחקר בכה". "טוב, אבל קודם נקרא את ההוראות" אמרה זיה, והורידה מהמדף את המחקר מסלול קסום
והקריאה את ההוראות: "במחקר כה אתם החיילים. עליכם להכיר את מילת הקסם שבסוף העמוד". "הכוי, אבל
בואי נכיר את מילת הקסם" ענה עומד. "טוב, מוכן? שאלו, שתיים, אחד ו...". וניהק אחרו ביחד "במחקר הכה
אין מנצחים".

פתאום הק נחתו במסלול. "ואוו" אמר עומד. "אני מתחילה", "בסדר". זיה כרקה את הקוביה ויצאה עע,
והתקדמה עע. עומד כרק ויצא לו שוליים. "איכז קוביה הכויה". הק המשיכו אלכת ראי ער המכשולים. עומד
דרכ על האר וספר את הצעדים אחד אחד. פתאום הוא נפל וחכר להתחלה. אחריו כרקה זיה את הקוביה
ויצאה שוליים. היא הצליחה לעבור את האר וס את הסירות המתנגדות והגיעה לזלחות שבסוף. היו עס
שתי דלתות, וכך הופיעה מולה עזאיה, ואמרה: "שיתוף פעולה יפתח את הדלתות" ונעלמה. זיה לא כל כך הבינה
מה העזאיה אמרה, וניסתה לעבור את כה לבד, רק שנפלה וחכרה להתחלה.

עס ראתה את עומד שנפל באר, ורק עכשיו היא הבינה מה העזאיה אמרה לה. היא אמרה לאור "צריק
שנעבד יחד בשביל לעבור את כה!". "הבנתי! אני כורק". "טוב, תמיד יוצא לך מספרים אבוחים". הק צעדו על
המסלול ער שהגיעו לאר, ועומד אמר: "אני לא הצלחתי לעבור את האר, פה נפתי". "פשוט מאוד! צריק
לספור את כה בתור משבצת אחת" ענתה זיה. והק חצו את האר והגיעו לסירות המתנגדות. זיה שאלה את
עומד: "אתה יודע לעבור את כה, אני כמעט נפתי בסוף". "מה הבסיה לעבור את כה, כה מתנגד לפי הקצב!".
"הבנתי", אמרה לו זיה. הק עברו את הסירות המתנגדות.

הק הגיעו לדלתות של הארמון. כל אחד עמד מול דלת אחת: "פותחים ביחד את הדלתות! שאלו, שתיים, אחת
ו...". הק פתחו את דלתות ונכנסו פנימה, וכך הופיעה העזאיה. העזאיה אמרה "ע! הצלחתם לעבור את המסלול.
ניצחתם!" ונעלמה. הק המשיכו אלכת את יתר המסלול, שפתע משהו הקפיד אותם אבוח והק ראו שהק עומדים
על במה עשויה איז קופל. הק שמעו "הידר, כל הכבוד" מכל הכיוונים. הק רק צחקו, כשפתע, הק מצאו אותם
בבית בחדר של זיה, צוחקים על השטיח.

עומד אמר "היה כיל, בואי נחקר עוד פעם, עדיין יורד סק!". "כן!". הק אמרו עוד פעם את מילת הקסם -
"במחקר הכה אין מנצחים" והק שחקו שוב. בפעם השנייה שהק סייעו למחקר קראה להם אמא: "בואו לאכול"
ובדרכ למטבח עומד אמר לזיה: "היה כיל למחקר, למרות הכל". "נכון, הכי מצחיקה הייתה העזאיה המדברת! אבל
בוא נלך לאכול, אני רעבה". "כן, עס אני רעב".

לסיכום, לפעמים עס עובדים ביחד מצליחים יותר בחיים!

ראיון

ראיון עם סבתא מרים\ יהל לוי, 12

איפה נולדת?

אני נולדתי בערך שבפרס.

באיזו שנה?

1956.

כיצד את כוונת את הבית בו אצלת?

מכיוון שעליתי לארץ כשהייתי תינוקת אין לי כיכרונות מפרס, אלא רק מהמעברה. פה עס מעתי סיפורים על הבית מההורים והמשפחה.

האם היו מנהגים מיוחדים? מאכלים מיוחדים? אירועים מיוחדים?

האמנו את כל החגים, אני כוונת במיוחד שבמחצאי פסח האמנו כמו מיוחדת רק של פרסיס, היה מרצה על השולחן כדי שיהיה הרבה אור. אמנו ירק על השולחן, כדי שיהיה שנה ירוקה. קנינו פיתות ואמנו בפנים מטבע כדי שהשנה תהיה עשירה ושופעת. היינו מביטים לפני כן חומס ואמנו על השולחן, כדי שהשנה תהיה שופעת. האוכל המיוחד היה כאשר לתינוק צמחה שן חדשה היו מכינים נכיר מיוחד שנקרא אשה דגדון. אבי היה קונה לרשש השנה ריאה של פרה כדי שהשנה תהיה קלה.

אם נולדת בפרס, האם חייתך בסביבה יהודית מובהקת? איך היו קשרי השכנות?

קשרי השכנות היו כלפי חוץ טובים, אבל כשהיו חוקרים את היחסים לעומק, את אחים שלי לפעמים שדדו, פעם האמנו את אחת המשפחות ברצה, הפרסיס הקיפו את הבית והתחילו לצעוק, בסוף התברר שכו עלילה. הנשים שסבבו מים הלכו לעאוב, והנשים הפרסיות אמרו להן שצריך שהפרסיות צריכות קודם לעאוב כי היהודיות מטמאות את המים.

האם אצלת על רקע היסטורי? אם כן מהו?

לא. הייתה רק עלילה המונית מהרבה ארצות.

באיזו מחקרים נהאו היצרים באותם הימים לעחק? האם יצאת לטיולים או פעילויות בתנועה?

יצאנו לטיולים מעט מאוד בבני עקיבא.

מה את כוונת מילדותך? באיזה בית ספר למדת? במה שיחקת?

מעט טיולים. היו הרבה ריקודי עס. היינו מחקים במחקי קופסא.

מה היו עיסוקיך? מה היה תחביבך?

היו לי הרבה אוספים. של בולים, מפיות. היו חברות שהיו מנפיקות כל שבוע אלילה עס תמונה של צמח והיה עס פרטיס על הצמח. הייתי אוספת כאלה ומבקשת מהחנווני במכולת. שיחקתי בחמש אבנים, קאס, חבל. תמיד היה עס מי לעחק. הרחובות היו מלאים בילדים.

תוכלי לספר לנו מה כה חנווני?

חנווני כה המוכר במכולת, היצרים של היוק לא יודעים מה כה חנווני?

חידות

חידות\טליה, 11

- מה הופך להיות רטוב יותר בכאן שהוא מיבש ?
- 3 אברים שטו בסירה, פתאום אל אדול העיף אותם למים. רק ל-2 נרטב השיער, איך זה יכול להיות? (2 תשובות)
- מה קל כמו נוצה אבל אף אחד בעולם לא יצליח להחזיק אותו ליותר מדקה ?
- אין לי כנפיים, אבל אני יכול לעוף. אין לי עיניים, אבל אני יכול לבכות. מי אני ?
- אנשים קונים אותי כדי לאכול, אבל אף פעם לא אוכלים אותי. מי אני ?
- אכמה חודשים 28 ימים ?
- רכבת שמאלית נוסעת במהירות של 100 קילומטרים בשעה לכיוון מערב יש רוח נאצית במהירות של 80 קמ"ש לכיוון מזרח. איכזה כיוון יפנה העשן?

בד'חות

איבי, ירושלים

בדיחה: איש אחד חוכר מהעבודה
עייף והוא מחפש חניה הרבה כחן
ואם הוא אומר לה: "ה' תקשיב אס
אתה מוצא לי חניה אני מניח תפילין
כל יום", איך שהוא מסיק לזכר,
רכב יוצא ויש לו חניה ואם הוא
אומר לה: "עכוב, לא משנה כבר
הסתדרתי..."

מה יותר קשה
מיהלוק?
לפס עליו.

היום שיחקנו ארץ עיר
ושכחתי עיר באות יור,
ומעלפה נדבקה
לפני אחיכי...

בעילום שם:

המפקד: עשית בדיקת קורונה?
-חיובי המפקד
המפקד: יצאת חיובי?
-שלילי המפקד
המפקד: אני לא מבין, יצאת חיובי או
שלילי?
-שלילי המפקד
המפקד: אז יצאת שלילי
-חיובי המפקד

טיפים ועצות

אורה סרוסי/טיפים להופש

טיפים לחופש – כדאי לנצל את הכמן בחופש אקלקט לימוד תורה אכ הינה
משהו שאני וחברותי יכמנו:
הקמנו מדרשה שפעם מישהי מעבירה לנו ופעם אנחנו לומדות מספר שבתנו.
מוחלף מאוד!
מחלף את החופש במשהו ממשותי!

מעין בירנבאום/טיפים לשנת הלימודים

- בשבוע האחרון של החופש, תסתללו לישון בשעות יותר האינניות, כל יום תלכו לישון חצי שעה יותר מוקדם, ותקומו יותר מוקדם, כדי שיהיה לכן יותר קל לקום מוקדם בלימודים...
- כל יום תכתבו לפחות משהו קטן ביומן, שיעורי בית או מה למדתן היום, אפילו שרוב כוכרים בעל פה, כה הרבה יותר נוח. כל ערב תסתללו ביומן, ותראו מה היה לכן היום ואם עשיתן הכן, הרבה יותר כיל ללכת לישון בראש נקי.
- אל תנסו למור על סדר מופתי בדברים, ואל יאבד לכן לוק, כי כה לא קורה, אלא פעם. (מנסיון:) פשוט תנסו למור על הדברים שכן במצב טוב.
- בעיקר למי שמתחילה בית ספר חדש, אל תנסו לעשות רושם, פשוט תהיו אתן. לא צריך להיות מציניות במשהו כדי להצליח חברתית, פשוט תהיו ראויות, ובסוף תמצאו את החברות שהכי מתאימות לכן...

בהצלחה!

מתכונים

רוני דמרי, תל אביב

מתכון לכדורי שוקולד טבעוניים:

המצרכים :

6 תמרים מסוג מא'הול

1 כוס שקדים לא קלויים

1 כף אבקת קקאו

1 כף שמן קוקוס

פתיתי קוקוס טחון/שומן אצטיו

אופן ההכנה:

מאענים את התמרים ומניחים בקערה.

טוחנים את השקדים לפירורים ומוסיפים לקערה עם התמרים. מוסיפים כף קקאו ואת שמן הקוקוס.

מערבבים עם הידיים (אין צורך להשתמש במעבד מכול, התמרים לחים וקל לעבוד איתם). צרים כדורים קטנים ומצפים בפתיתי קוקוס / שומן.

*** אפשר לקלות 5 דקות את השקדים להוצאת הארומה, אך יש לשים לב לא לקלות יותר על המידה.**

**** חשוב להשתמש בתמרים מסוג מא'הול – המתכון יוצא הכי מוצח!**

רוני עטיה/צור הדסה

מתכון לעוגיות אסטרקס חלביות

לצד:

120 ארס חמאת "תנובה" מומסת

150 ארס שוקולד מריר

$\frac{3}{4}$ כוס (150 ארס) סוכר לבן

$\frac{1}{2}$ כפית מלח

$1\frac{1}{4}$ כוסות (175 ארס) קמח לבן

$\frac{1}{2}$ כוס פחות כף (60 ארס) אבקת קקאו איכותית

$\frac{1}{2}$ כפית סודה לשתייה

2 ביצים באזל L

לחיות:

2 טבלאות שוקולד לבן / 22 פריינים אדזויס של שוקולד לבן

להכנת העוגיות, ממיסים בקערה ביענית את השוקולד המריר והחמאה. מוסיפים את הסוכר והמלח וטורפים היטב. מוסיפים את הביצים וטורפים עד להטמעתן בתערובת. מניפים מעל לתערובת את הקמח, הקקאו והסודה לשתייה ומקפלים רק עד לקבלת תערובת אחידה.

מכסים את הקערה בניילון נצמד ומניחים במקרר למשך שעה.

מחממים תנור לחום של 180 מעלות. יוצרים מהבצק 22 כדורים אדזויס. משחים כל כדור ומניחים עליו פריין שוקולד לבן / 2 קוביות שוקולד מונחות אחת על השניה. עוטפים את השוקולד עם קצוות הבצק, מכדורים, מועכים מעט ומניחים בתבנית תנור מרופדת בנייר אפייה.

אופים כ-12-8 דקות, עד שהעוגיות מתחילות להתייבב בשוליים אך הן עדיין רכות במרכז.

מאגרים בצדק או קר או אייס קפה.

בתאבון!

-22-

יסכה אסתר סימן טוב/ נווה מנחם

אליזה ביתית מ-2 מצרכים ללא מכונה

מצרכים:

- 1 פחית (400 מ"ל) חלב מרוכז, קר מהמקרר
- 2 מיכלים (500 מ"ל) שמנת מתוקה 38%, קרה מאוד
כפית תמצית וניל איכותית (אופציונלי)

אופן הכנה:

- שופכים את השמנת הקרה לקערת מיקסר עם 2 הקצפה ומקציפים במהירות בינונית עד שנוצרת קצפת רכה.
- עוזרים את המיקסר, מוסיפים חלב מרוכז (ותמצית וניל אם רוצים) וממשיכים להקציף עד שנוצרת קצפת יציבה. ו-כהו!
- עכשיו נשאר לכם להוסיף את התוספות שאתם אוהבים: עוציות אוראו, שבורות, מרשאלו, שברי עוציות שוקולד, מחית מנאו (1/4 כוס מחית פרי לכמות המצרכים הספציפית הכו), ריבת חלב. פשוט תשחקו.
- מעבירים לקופסה אטומה ושומרים במקפיא לפחות 6 שעות לפני שכוללים.

רעות אפשטיין/מעלה חבר

מתכון לעוגת שיש מושמט

מצרכים:

2 ביצים

כוס סוכר

$\frac{3}{4}$ כוס שמן

ריז' / שמנת מתוקה / כוס חלב מעורבת עם כל פודינג (עדיף להכין מראש)

3 כפיות תמצית וניל / שקית סוכר וניל

2 כוסות קמח

שקית אבקת אפיה

אופן ההכנה:

לערב את הביצים והסוכר

להוסיף בהדרגה שמן, ריז' (או משהו אחר) ותמצית / סוכר וניל.

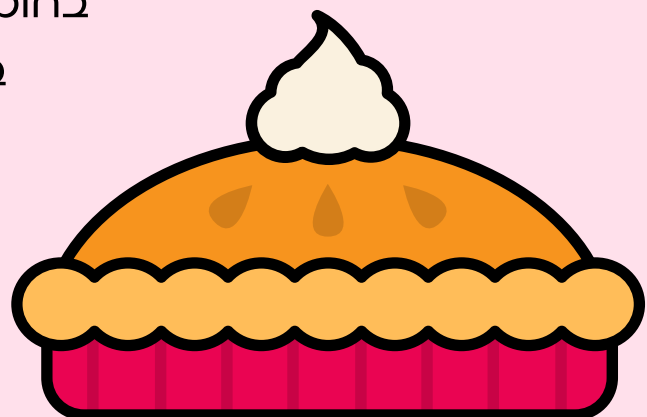
להוסיף בהדרגה ותוק כדי ערבוב ידני בכל : קמח ואבקת אפיה.

אפיה:

35 דקות

בחוק של 180 מעלות

בהצלחה!!!

המלצות

מחק: חי צומח דומק

מה צריק?

מתתפיק

איך מחקים?

חושבים על מילה ברש, ולאחר מכן

שואלים את המתרגם שאלות, חי?

צומח? דומק? ועוד..

ספר: סודות מן המרתף

כהו ספר מרתק בעקבת הרב קוק של

הסופר חיים אקשטין, הנה קצת

מההרפתקה: אלעזר, סיוון, נלי והרס חיפשו

עבודה עד שבא בא ומצא עבודה מושלמת

אליזק, ארסין איש כקן על חייו ולצמו אכא

יודעים לסיכו צרה נקצו ולא בטוח שסיפור

החיים אמיתי...

תהנו...

סרט: למעלה

הסרט למעלה הוא סרט מהמם

מסופר על סבא שא רצה

לזכת לבית סבות ובסוף לקחו

לו את הבית והכיכלו אותו בדרכ

מאוד מיוחדת ילד אחד קטן מצטרף

להרפתקה הק פושאים סיכה אחד

רשע ואת ההמשך תפסו בסרט

תהנו.....

נפגשות

פוגשות שנה חדשה!

בנות מכל רחבי הארץ והעולם - מוזמנות בכל יום ראשון
להיפגש יחד עם סיון רהב-מאיר ואורחים מעוררי השראה

מתנה
מקורית
לשנת
בת מצווה!

להרשמה חפשו בגוגל 'נפגשות', או סרקו את הקוד <

צילומים: חומר רייכמן, תהילה הרץ, פלאש90, סיסבוק/אחרים של המצולמים